

זוהר ויקהל רכ ע"א

בענין תחיית המתים

אמר רבי שמעון, בזמן ההוא שיתעוררו מתי העולם, ויתיצבו בארץ הקדושה, יקומו מחנות מחנות כולם בארץ הגליל. לפי ששם עתיד מלך המשיח להתגלות, לפי שהוא חלקו של יוסף. ושם נחרב תחלה, ומשם התחילו להגלות מכל שאר המקומות ולהתפזר בין העמים, כמו שכתוב (עמוס ו'): "וְלֹא נִחְלוּ עַל שֵׁכַר יוֹסֵף". ולמה יקומו שם, לפי שהוא חלקו של זה שהושם בארון. שכתוב: "וַיִּשָּׂם בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם", ואחר כך נקבר בארץ הקדושה. שכתוב (יהושע כ"ד): "וְאֵת עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הָעֵלּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשֵׂכֶם". וזה הוא שעמד בקיום הברית הקדוש יותר מכולם. ובזמן ההוא שיתעוררו מחנות מחנות, כולם ילכו אלו לחלק אבותם, ואלו לחלק אבותם. שכתוב (ויקרא כ"ה): "וַיִּשְׁבְּתֶם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ", ויכירו זה לזה. ועתיד הקדוש ברוך הוא להלביש לכל אחד ואחד בגדי צבעונים, ויבואו כולם וישבחו לרבונם בירושלים, ויתחברו שם המונים המונים, וירושלם תתמשך לכל הצדדים, יותר ממה שנתמשכה כשנקבצו שמה מהגלות. כאשר יתחברו וישבחו לרבונם, הקדוש ברוך הוא ישמח עמהם. זהו שכתוב (ירמיהו ל"א): "וַיָּבֹאוּ וַיִּרְנְנוּ בְּמִרוֹם צִיּוֹן". ואחר כך: "וַיִּנְהָרוּ אֶל טוֹב ה' וְגו'", כל אחד ואחד לחלקו ולחלק אבותיו. ונחלת ישראל תגיע עד העיר רומא, ושם ילמדו תורה. והרי נתבאר.

זוהר דף קיח ע"א

"וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שְׁם בְּנוֹ הַנּוֹלֵד לוֹ וְגו'". אמר רבי שמעון, בא וראה אף על פי שאברהם כתוב בו: "וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וְנִסְוֵעַ הַנְּגַבָּה", וכל מסעיו היו לדרום ונקשר בו [פ"ט], לא נתעלה למקומו כראוי עד שנולד יצחק. כיון שנולד יצחק נתעלה למקומו. והוא נשתתף עמו ונתקשרו זה בזה [א], לפיכך אברהם קרא אותו בשם יצחק ולא אחר, כדי לחבר מים באש [א]. שכתוב: "וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שְׁם בְּנוֹ הַנּוֹלֵד לוֹ אֲשֶׁר יִלְדָּה לוֹ שְׂרָה יִצְחָק". מהו הנולד לו, אש ממים.

(דף קג ע"ב)

ובא וראה יצחק לשון שמחה וחדוה, שנחלף מים באש ואש במים. ועל כן נקרא כך. ולפיכך הקדוש ברוך הוא קרא אותו כך טרם שיצא לעולם בשם הזה, והודיע זה

זוהר זוהר זיו הזוהר

פ"ט. היינו במדת החסד בחינת ימין. על ידי מדת החסד שורש אברהם.
צ. פירוש, שנעשה המתקת הדין של שורש יצחק צא. פירוש, חסד בגבורה.

לאברהם. כמו שכתוב: "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבֹל שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ יִלְדָּת לָךְ בֶּן וְקָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק". ובא וראה בהנולדים האחרים הניח הקדוש ברוך הוא לקרוא להם שמות, ואפילו נשים קראו לבניהן שמות. אבל כאן לא הניח הקדוש ברוך הוא לאמו לקרוא לו שם, אלא לאברהם. שכתוב: "וְקָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק", אתה ולא אחר, כדי להחליף מים באש, ואש במים. להכליל אותו בצדו[ע].

זוהר בראשית י ע"ב

"וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גָדוֹל וְגוֹ". אמר רבי שמעון, כל המשמח עצמו באותן המועדים, ואינו נותן חלק להקדוש ברוך הוא, זה הרע עין שונא השטן אותו, ומקטרג עליו ומסלקהו מן העולם, והרבה צרות על צרות מסבב לו. חלקו של הקדוש ברוך הוא, הוא לשמח לעניים כפי מה שיכול לעשות. מי לנו בעולם גדול מאברהם, שעשה טובות לכל הבריות, וביום שעשה משתה מה כתוב, "וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גָדוֹל בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת יִצְחָק", עשה אברהם משתה וקרא לכל גדולי הדור לסעודה ההיא. ולמדנו שבכל סעודה של שמחה, מקטרג ההוא הולך ורואה. אם איש ההוא הקדים טובה לעניים, ובאם נמצא שם עניים בבית, נפרד מקטרג ההוא מן הבית ואינו נכנס שמה. ואם לא, נכנס לשם ורואה ערבוב השמחה בלי עניים, ובלתי טובה שהקדים לעניים, עולה למעלה ומקטרג עליו. אברהם כיון שהזמין לגדולי הדור, ירד המקטרג ועמד על הפתח כדמיון עני, ולא היה מי שישגיח בו. אברהם היה משמש לאותן המלכים והשרים, שרה הניקה בנים לכולם, כי לא היו מאמינים שהיא ילדה, אלא אמרו אסופי הוא, ומן השוק הביאו הילד הזה. לפיכך הביאו ילדיהן עמהן, ושרה לקחה אותם והניקה אותם לפניהם. זהו שכתוב: "מִי מְגַלֵּל לְאַבְרָהָם הַיְנִיקָה בְּנֵים שָׂרָה", בנים ודאי. וכאשר מקטרג ההוא עמד על הפתח, אמרה שרה: "צָחַק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים". מיד עלה מקטרג ההוא לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לו: "רבון העולם, אתה אמרת אברהם אוהבי, עשה סעודה, ולא נתן לי כלום ולא לעניים, ולא הקריב לפניך אפילו יונה אחת. ועוד אמרה שרה שצחקת בה". אמר לו הקדוש ברוך הוא: "מי בעולם כאברהם". ולא זו משם עד שכלכל כל שמחה ההיא. ופקד הקדוש ברוך הוא להקריב יצחק לקרבן. ונגזר על שרה שתמות בשביל צער בנה. כל צער ההיא גרם על שלא נתן כלום לעניים:

זוהר דף קיח ע"ב

"וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק". אמר רבי חייא, מיום שנולד יצחק, והיה ישמעאל בבית אברהם, לא נתעלה ישמעאל בשמו. במקום שהזהב מונח, הפסולת לא נזכר לפניו. ולפיכך כתוב: "בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרִית". גבר שאינו ראוי להזכר לפני יצחק. אמר רבי יצחק, "וַתֵּרָא שָׂרָה". בעין של בזיון ראתה אותו שרה, שלא ראתה אותו בעין שהוא בנו של אברהם, אלא שהוא בן הגר המצרית. ולפיכך כתוב: "וַתֵּרָא שָׂרָה". שרק שרה ראתה אותו בעין זו, ולא אברהם. שהרי באברהם לא כתוב בן הגר, אלא בנו.

זוהר זוהר

בא וראה אחר כך מה כתוב, "וַיֵּרַע הַדְּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ". ולא כתוב על אדות בן הגר המצרית. לפיכך כתוב: "וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרִית", ולא ראתה שהוא בנו של אברהם. רבי שמעון אמר, זה הכתוב שבחה של שרה הוא, לפי שראתה אותו מצחק לעבודה זרה, אמרה ודאי אין זה הבן בנו של אברהם, שיעשה מעשיו של אברהם. אלא בן הגר המצרית, הוא חוזר לחלק של אמו. לפיכך: "וַתֵּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאַתְּ בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת עִם בְּנֵי עַם יִצְחָק". וכי תעלה על דעתך ששרה היתה מקנא לה או לבנה, אם כן לא היה מסכים הקדוש ברוך הוא עמה, שכתוב: "כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַיךָ שָׂרָה שְׂמַע בְּקֹלָהּ". אלא לפי שראתה אותו מצחק בעבודה זרה, ואמו למדה לו משפטי עבודה זרה, לפיכך אמרה שרה: "כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת וגו'". אני ידעתי שלא יירש לעולם חלק בהאמונה, ולא יהיה לו עם בני חלק, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. ולפיכך הסכים עמה הקדוש ברוך הוא. והקדוש ברוך הוא רצה להפריש בלבדו זרע הקדוש כראוי, כי בשביל זה ברא העולם. שהרי ישראל עלה ברצון הקדוש ברוך הוא עד שלא נברא העולם. ולפיכך יצא אברהם לעולם, והעולם נתקיים בשבילו. ואברהם ויצחק עמדו ולא נתישבו במקומם, עד שיצא יעקב לעולם. כיון שיצא יעקב לעולם נתקיימו אברהם ויצחק, ונתקיים כל העולם. ומשם יצא עם הקדוש לעולם, ונתקיים הכל כדמיון שנמצא בהקדושה של מעלה כראוי^[ג], ולפיכך אמר לו הקדוש ברוך הוא: "כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַיךָ שָׂרָה, שְׂמַע בְּקֹלָהּ כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא לָךְ זֶרַע". ולא בישמעאל.

זוהר דף קיח ע"ב

"וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע". כתוב כאן ותתע, וכתוב שם (ירמיהו י'): הִבֵּל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים^[ג], והקדוש ברוך הוא בשביל אברהם לא עזב אותה ואת בנה. בא וראה בראשונה כשברחה מלפני שרה, מה כתוב, "כִּי שָׁמַע ה' אֶל עֲנִיָּהּ". ואחרי שטעתה אחרי עבודה זרה, אף על פי שכתוב: "וַתִּשָּׂא אֶת קֹלָהּ וַתִּבְכֶּה", מה כתוב, "כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנְּעִר", ולא כתוב, כי שמע אלהים את קולך, באשר הוא שם. הרי ביארו שלא היה עוד בן עונשין אצל בית דין שלמעלה, שהרי בית דין שלמטה מענישים מן י"ג שנה ומעלה, ובית דין שלמעלה מעשרים שנה ומעלה, ואף על פי שרשע היה, אין בן עונשין הוא, וזה נתבאר. וזהו שכתוב: "בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם". אמר רבי אלעזר, אם כן מי שנסתלק מן העולם טרם שהגיעו ימיו לעשרים שנה, מאיזה מקום נענש. לפי שהרי מן י"ג שנה ולמטה אין הוא בן עונשין, אלא בחטאים של אביו יוכל להענש. אבל מן י"ג שנה ומעלה מהו העונש, אמר לו, הקדוש ברוך הוא חס עליו שימות זכאי, ונותן לו שכר טוב בעולם הבא. ולא שימות חייב שיהיה נענש לעולם הבא וזה נתבאר.

זוהר זוהר זיו הזוהר

צג. פירוש, שהנהגת העולם לא היתה המתקת גבורה בחסד, וזה שורש קדושת כראוי לא במדת החסד בלבד ולא במדת יעקב. הגבורה בלבד אלא במדת הרחמים שהיא צד. מה שם עבודה זרה אף כאן עבודה זרה.

זוהר דף קט ע"ב

"וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו'". אמר רבי שמעון, הרי למדנו, ויהי בימי, על צער נאמר. "ויהי", אף על פי שלא כתוב בימי, מעט צער יש בו. ויהי אחר, אחר מדרגה התחתונה מכל מדרגות עליונות. ומה היא דברים, ככתוב (שמות ד'): "לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי" [ציה], ומי זה היה אחר מדרגה הזו, "וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם", שבא השטן לקטרג לפני הקדוש ברוך הוא על אברהם, שאין הדבר בשלמות כראוי עד שיעשה דין ביצחק כי השטן שהוא היצר הרע אחר הדברים הוא, ובא לקטרג.

כאן יש להבין. שכתוב: "וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם", את יצחק צריך לומר, שהרי יצחק בן שלשים ושבע שנים היה, והרי אביו אין בן עונשין שלו היה, שאילו אמר יצחק אינני רוצה, לא היה אביו נענש עליו, ומפני מה כתוב: "וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם". ולא כתוב, נסה את יצחק. אלא את אברהם ודאי, שבקש להכליל אותו בדין, שהרי אברהם לא היה בו דין כלל מקודם לזה, ועתה נכלל מים באש, ואברהם לא היה בשלמות עד עתה, שנכלל מים באש ואש במים [צ"ו], ולפיכך כתוב: "וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם", ולא כתוב את יצחק, שהזמין בזה לאברהם להתכלל בדין, וכאשר עשה זאת, נכנס אש במים, ונשתלם זה עם זה. ובא וראה סוד הדבר, אף על פי שאמרנו הטעם שכתוב אברהם ולא יצחק, אבל יצחק גם כן נכלל בכתוב הזה.

סוד הדבר שכתוב: "וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם", נסה לאברהם לא כתוב, אלא את אברהם. את דוקא וזה יצחק. שהרי בשעה ההיא היה שורה בגבורה שלמטה, כיון שנעקד ונזדמן לעשות בו דין על ידי אברהם כראוי, אז נתעטר במקומו עם אברהם, ונעשה התכללות אש במים ונתעלו למעלה, שאז נמצאה מחלוקת כראוי, מים באש. מי ראה אב רחמן שנעשה אכזרי, אלא בשביל שיהיה נמצא מחלוקת של מים באש, ולהתעטר כך בשורשם [צ"ו], עד שבא יעקב ונתתקן הכל כראוי, ונעשו שלשה אבות בשלמות, ונתתקנו עליונים ותחתונים.

זוהר דף קמ ע"א

סיבה שהקדוש ברוך הוא מנסה את הצדיקים

"וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם". אמר רבי יהודה, מהו נסה, הרמת נס. כמו שכתוב (ישעיהו ס"ב): "הָרִימוּ נֶס", שאו נס, הרים דגל שלו בכל העולם. שהרי על ידי זה הרים

זיו הזוהר

צו. שעל ידי העקדה נכלל אברהם בגבורה ויצחק שנתרצה לרצון אביו ונכנע להעקד נכלל בחסד, והיינו אש במים ומים באש.
צז. שעל ידי עובדא זו לתתא שאברהם נתרצה להתהפך לאכזרי לשחוט בנו, ויצחק שנכנע לאברהם נעשה המתקת גבורה בחסד לעילא בשורש שניהם.

צה. פירוש, כי ספירת מלכות שהיא מדרגה התחתונה מן העשר ספירות היא בחינת דבור ודברים, ואחר מדרגה זו מתחיל שורש השטן וכל כת דיליה, ומן ספירת מלכות יש פסיעה לבר שמשם בא החיות להחיצונים בסוד רַגְלִיָּהּ יְרֻדוֹת מְנוֹת כִּידוּעַ, ולכן הוא נקרא **אחר הדברים.**

הקדוש ברוך הוא דגלו של אברהם בעיני כל. זהו שכתוב: "נִסָּה אֶת אַבְרָהָם". כי בשביל להרים דגל הצדיקים, הקדוש ברוך הוא מנסה אותם, להרים ראשם בכל העולם.

זוהר דף קיט ע"ב

לקחו בדברים

"וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךְ וּגו'". אמר רבי שמעון, וכי איך יכל אברהם שהיה זקן לקחת אותו, אפשר תאמר לפי שיצחק לא יצא מרשותו כלל, כן הדבר. אבל יתכן ככתוב (במדבר כ'): "קַח אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת אֶלְעָזָר בְּנֹו", והיינו להמשיכם בדברים, ולהנהיגם לרצונו של הקדוש ברוך הוא. אף כאן קח בדברים, "אֶת בְּנֶךְ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ", הרי ביארו זאת, "וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמּוֹרִיָּה וּגו'". כמו שכתוב (שיר השירים ד'): "אֶלֶךְ לִי אֶל הַר הַמּוֹרִיָּה [צח], לעשות התקון במקום הראוי.

זוהר דף קכ ע"א

אברהם ראה שיעקב עתיד לצאת ממנו

"בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחֹק" [צט], ביום השלישי הרי ביארו זאת. מה הטעם שכתוב: "בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחֹק", אלא לפי שכתוב: "כִּי בִּיצְחָק יִקְרָא לְךָ זֶרַע", וזה הוא יעקב שיצא ממנו, וזה המכיון של "בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי" [ק] וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחֹק". כמו שכתוב (ירמיהו ל"א): "מֵרְחֹק ה' נִרְאָה לִי", וירא את המקום, זה הוא יעקב. שכתוב בו: "וַיִּקַּח מֵאֲבִי הַמָּקוֹם", הסתכל אברהם ביום השלישי היינו, מדרגה השלישית, וראה את יעקב שעתיד לצאת ממנו. מרחוק, כמו שאמרנו מרחוק ולא לזמן קרוב.

אמר לו רבי אלעזר, מה זה שבח לאברהם, שהסתכל וראה שעתיד לצאת ממנו יעקב, שהרי כשהלך לעקוד את יצחק, אין זה שבח כל כך לאברהם, אמר לו, ודאי שראה את יעקב, שהרי עוד מקודם לזה ידע אברהם החכמה, והסתכל ביום השלישי, היינו, מדרגה השלישית שתעשה השלמות [קא], ואז ראה את יעקב, שכתוב: "וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם", אבל עתה עמד לו הדבר מרחוק, לפי שהלך לעקוד את יצחק, ולא רצה להרהר אחרי הקדוש ברוך הוא.

זוהר זיו הזוהר

- צח. הר הבית מקום המזבח נקרא הר המור, כי כמו שאדם נהנה מן ריח בושם המור כך נהנה הקדוש ברוך הוא מן ריח הקרבנות כמו שכתוב בקרבן נח וְרִיחַ ה' אֶת רִיחַ הַנְּיִיחִים, וכן בכל הקרבנות כתוב לְרִיחַ נִיחִים.
- קא. כי עיקר השלמות להנהגת זה העולם היא מדרגה השלישית מדת הרחמים שורש יעקב.
- קב. פירוש, יום השלישי היינו ספירה השלישית תפארת שורש יעקב.
- קג. כי עיקר השלמות להנהגת זה העולם היא מדרגה השלישית מדת הרחמים שורש יעקב.
- קד. סופי תיבות אמת, וזה יעקב, כמו שכתוב תתן אמת ליעקב, ועתה ראה אברהם מקום יעקב מרחוק

זוהר דף קכ ע"א

אברהם מאמין בהקדוש ברוך הוא

"וַיֵּבְאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לֹו הָאֱלֹהִים". רמזו כאן שאף על פי שבא לראיה ההיא וראה את יעקב, אמר אברהם, ודאי שהקדוש ברוך הוא יודע באופן אחר הראוי שיוולד. מיד, "וַיֵּבֶן שָׁם אֲבִרְהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְגו'", מה כתוב למעלה, "וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אֲבִרְהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי, הֲרִי בִיאוּ. אבל מה הטעם שלא השיב לו כלום, אלא לפי שהרי נסתלק מן רחמי האב על הבן, ולפיכך כתוב "הַנְּנִי בְנִי" [קכ], הנני, שנסתלק הרחמים ונהפך לדין.

זוהר דף קכ ע"א

אברהם ויצחק בכונה אחת לעשות רצון קונם

"וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֱלֹהִים יְרָאָה לֹו הֵשֶׁה". לא כתוב ויאמר אביו, שהרי לא עמד עליו כאב, אלא בעל מחלוקת היה לו. "אֱלֹהִים יְרָאָה לֹו הֵשֶׁה", יראה לנו, צריך לומר. מה יראה לו, אלא כך אמר לו, "אֱלֹהִים יְרָאָה לֹו", לעצמו, שה כאשר יהיה נצרך, אבל עתה, בני לעולה ולא שה. מיד וילכו שניהם יחדו [קכ].

זוהר דף קכ ע"א

מלאכי מעלה בכו בשעת עקידת יצחק

"וַיִּשְׁלַח אֲבִרְהָם אֶת יְדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת בְּנוֹ". רבי שמעון פתח ואמר (ישעיהו ל"ג): "הֵן אֲרָאֶלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מֵרַ יְבִפְיוֹן", הן אראלם, אלו מלאכים העליונים. צעקו בשעה ההיא, ובקשו לעמד על דבר ההיא שכתוב: "וַיִּזְצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה" [קכ], לפיכך צעקו חוצה. מלאכי שלום, אלה הם מלאכים אחרים. שהיו עתידים ללכת לפני יעקב. ובשביל יעקב הבטיחם הקדוש ברוך הוא שלום. שכתוב (בראשית ל"ב): "וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדָרְכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים". ואלה נקראים מלאכי שלום. כולם בכו כשראו לו לאברהם שעקד את יצחק, ונזדעזעו עליונים ותחתונים, וכולם על יצחק.

זוהר דף קכ ע"א

ענין ב' פעמים אברהם

"וַיִּקְרָא אֵלָיו מְלֹאךְ ה' מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֲבִרְהָם". יש טעם מפסיק ביניהם. שאין אברהם אחרון כמו הראשון, האחרון בשלמות, והראשון אינו בשלמות [קכ].

רבי חייא אמר, אברהם אברהם, כדי לעוררו ברוח אחר, במעשה אחר, בלב אחר.

זוהר דף קכ ע"א

קב. פירוש, שאני עתה בבחינת של בני שהיא מדת הגבורה.
קג. פירוש, בדעה אחת וברצון אחד לעשות רצון הבורא.
קד. ואמר לו כה יהיה זרעך ככוכבי השמים.

קה. אברהם הראשון מורה על קודם נסיון העקדה שהיה רק בבחינת חסד בלבד ואין זה שלמות, ואברהם האחרון מורה על אחר שעמד בנסיון העקדה ועל ידי זה נכלל בו גבורה ודין, והיינו שלמות יותר.

רבי יהודה אמר, נתברר יצחק ונתעלה ברצון לפני הקדוש ברוך הוא כריח של קטרת הסמים, שמקריבים הכהנים לפניו ב' פעמים ביום. ונשתלם הקרבן, שהרי צער היה לאברהם בשעה שנאמר לו: "אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנְּעָר וְאֶל תַּעֲשׂ לוֹ מְאוּמָה", כי חשב שקרבנו לא נשתלם, ולחנם עשה וסדר הכל ובנה מזבח. מיד, "וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אֵיל אַחַר נֶאֱחָז בְּסִבְךָ בְּקִרְבְּנוֹ וְגו'".

זוהר דף קכ ע"ב

זמן בריאת האיל

הרי למדנו שזה האיל נברא בין השמשות, ובן שנתו היה. כמו שכתוב: "כִּכְשׁ אָחַד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה", וכך צריך להיות. ואם כן איך אמרו שבין השמשות נברא, ועוד הרי יצחק לא היה עדיין בעולם [קט], אלא שנפקד אז זה הכח להזמין איל בשעה שיצטרך לו לאברהם, כמו בכל שאר הדברים שנבראו בין השמשות. היינו, שנתמנה זה הכח להזמין דבר ההוא בשעה שיהיה נצרך לו, כן גם איל הזה שנקרב תחת יצחק.

עמו אנכי בצרה

פתח ואמר, כתוב (ישעיהו ס"ג): "בְּכֹל צָרְתָם לוֹ צָר וּמְלֹאךָ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם וְגו' [קט]. הושיעם, והרי הוא עמהם באותה הצרה, ועתה אמרת הושיעם, אלא מושיעם לא כתוב, רק הושיעם מקודם לזה, במה שהוא עתיד בצרה ההוא לסבל עמהם. ובא וראה בכל זמן שישראל הם בגלות, השכינה עמהם בגלות. והרי ביארו במה שכתוב (דברים ל'): "וְיָשֹׁב ה' אֶלְהֵיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְגו' [קט].

ובשביל שהשכינה עמהם, הקדוש ברוך הוא זוכר אותם להטיבם ולהוציאם מן הגלות. שכתוב (שמות ו'): "וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי". בתחלה, ואחר כך "וְעֵתָה הִנֵּה צֵעְקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶחָד מֵהֶם".

ועתיד הקדוש ברוך הוא להכריז בכל העולם ולהשמיע קול שיאמר (ישעיהו ס"ג): "וַיֹּאמֶר אֲנִי עַמִּי הִמָּה בְּנֵים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ". ברוך ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

זיו הזוהר

קז. פירוש, שהרי אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים.

קח. שלא כתוב והשיב בבנין הפעיל, לאחורים. אלא שכתוב ושב, והיינו שגם השכינה תשוב מן הגלות, וזאת שגם השכינה עם ישראל בהגלות היא עיקר הישועה לישראל כי על ידי זה הם בטוחים שבכל אופן שיהיו נמצאים יהיו נגאלים בזכות השכינה הקדושה.

קו. פירוש, שיצחק לא היה עדיין בעולם שיתרצה להשחט, וכיון שזה ענין התולה בבחינת האדם איך נוכל לומר שנברא בין השמשות דכיון שאין הקדוש ברוך הוא בורא דבר על חנם אם כן ידיעתו של הקדוש ברוך הוא עם פעולתו בבריאת האיל היתה מכרחת מלמעלה שאברהם ויצחק יתראו לנסיון העקדה, ואם כן אין זה מעלה לאברהם ויצחק, לכן מתרץ שלא נברא בפועל רק שהיתה פקידה לזה בדרך האפשרי.

מפגל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש
0548-436784-30

הזוהר זוהר מכריז ואומר

הלומד והוזר מרויח וקוצר

מהפכת הזוהר העולמי יוצאת לדרך!

לומדים כרך א' מספר ראשון של "זוהר השבת" ונבחנו ומקבלים סט "זוהר השבת" מחלק לפרשיות השבוע, מיחד ל"שלחן שבת", עם דיסק של דרשות התעוררות על לימוד הזוהר הקדוש

במתנה פיצד?

מפגל הזוהר העולמי
בת ים - גבולות
052-6077914
בית ים - נאור
052-3254036
חולון - יוסי
054-2214449
ראשון לציון
054-2214449
ים - בוביס
02-625-5789

- יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, כתבת, וטלפון] למספר 153-3616-8526
- אנחנו נשלח לך את המבחן. 3 בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל,
- בוחר מיחד מטעם "מפעל הזוהר" יבדק את המבחן, ותקבל את המתנה.
- המצטיינים יזכו לפרסום בספרים.

לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0542-214-449

כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת! בחנם!

כל רגע של למוז הזוהר הקדוש יקר מאוד בעיני ה'.
כל רגע של למוז, מציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר, כמה פח ועצמה תבניין בך!
כל העולם תלוי בלמוד שלך, אל תרפה ידיך, הזמן קצר והמלאכה מרובה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום,
בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

מתן שכרו בצידו, הרשב"י יושב ולומד עמו